

Folk, og som gør sig mere og mere gældende. Saa vidt jeg kan se, er det ogsaa det, der gør sig gældende i de Vædringsforslag, der ere komne, og i selve Lovforslaget, saaledes som det vil komme til at se ud, hvis det bliver Lov. Paa den anden Side er jeg ogsaa enig i de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), naar han ser saaledes paa det, og jeg tror, at det i Grunden er Tilfældet hos mange, at den fattige i den store Almindelighed til Dels er kommen uforskyldt i de tunge Vilkaar, hvorunder han lever. Det er min personlige faste Mening, at den fattige i den store Almindelighed staar uforskyldt overfor de uhykkelige Vilkaar, han er underkastet. Jeg tror ikke, at nogen vil driste sig til at paastaa, at den Mand, der i Døjløbet under denne Vinters Frost og Kulde, som hindrer saa uhyre meget Arbejde, som mange Gange stemmer op for den Dagløn, Fattigmanden skal fortjine, skal melde sig ind under Fattigvæsenet, staar selvforskyldt i de Vilkaar, han lever under. Jeg tror heller ikke, at nogen vil fordriste sig til paastaa, at den Mand selv har Skyld i sine Vilkaar, som, fordi Sygdom bryder ind og han og hans Hustru komme til at ligge syge i Maanedes, kommer ind under Fattigvæsenet. Jeg kunde maatte gaa lidt længere i min Betragtning, hvor muligvis saa kun saa ville følge mig. Naar vi staa lige overfor Drukkenbolten, lige overfor den fattige Mand, der er punken til Drukkenbolten lave Trin saa pege mange Fingre ad ham og sige: Det er forskyldt, du ligger, som du har redet! Men jeg har dog ofte i mit Liv set, naar jeg har været i de fattiges Hjem og er gaaet længere til Bunds i deres Skæbne, at der er en Baggrund til Stede, og naar man kommer til at se paa den Kamp og de Forhold, under hvilke han og hans Familie har levet, og hvorledes disse Skridt for Skridt have ført ham nedad efter en Kamp, i hvilken maatte mange af dem, der pege Fingre ad ham, vilde være bukkede under længe før ham, saa kommer man til at domme anderledes. Det er mit Synspunkt overfor den fattige, og derfor har jeg været med til at stille disse Vædringsforslag, fordi det er mit personlige Standpunkt, at skulle vi udrette det bedst mulige til Gavn for den fattige og for

Samsundet, maa vi tage ham med saa blød en Haand som muligt. Jeg tror, at man kommer længst frem ad den Vej, længere end naar det haardhændede kommer frem. Fattigdom er jo noget, der til enhver Tid irriterer. Naar en Mand staar under en saadan Byrde, som knuger ham, er han let at irritere, og bliver der vist ham Haardhed, kommer det onde, som ikke skulde kaldes frem, let frem i ham. Naar vi have stillet Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 16, saa er det, fordi vi have set, hvad for øvrigt enhver kender, den Kamp, der foregaar mellem de forskellige Byer, hvorledes to Kommuner kunne ligesom naas i længere Tid om en fattig Mand, hvordan de kunne brydes, og hvordan en Sogneraadshovedmand kan lægge sin Hjerne i Blod Nætter og Dage for at finde ud, hvorledes en fattig skal blive tilsidejat, hvorledes det skal hindres, at han faar Arbejde i Kommunen, saa at de kunne blive ham kvit det, hvis han skulde nødsages til at ty til Fattigvæsenet, og saaledes at han i det Sted kan hjemfalde til en anden Kommunes Forsørgelsespligt. Naar han staar som Tredjemand, som den, der staar mellem de to Kommuner, og som den, der under mange Forhold lider svært under den Kamp, der staar, er det vor Mening at gøre ham denne Kamp saa kort som mulig. Fødselskommunen gaa vi ikke med til at paalægge Forsørgelsespligten, fordi vi tro at kunne se, at mange vilde være uheldig stillede, hvis de efter mange Aars Forløb skulde henvises til Fødselskommunen. Der er mange Mennesker, der ikke færdes i deres Fødselskommune, de ere komne derfra som Børn, og hvis de saa skulde tilbage til Fødselskommunen til Forsørgelse der, vilde det være meget uheldigt for dem, thi det veed enhver, at naar en Mand kommer tilbage som fattig til sin Fødselskommune, er det ikke med den største Velvilje, han bliver hjulst. Derfor have vi ikke kunnet gaa saa langt, og vi ere heller ikke gaaede med til 1 Aar, fordi vi mene, at under mange Forhold, f. Eks. ved større Anlæg, kan 1 Aars Ophold i en Kommune komme til at lægge store Byrder over paa Kommunerne, og det er højt uheldigt. Derimod tro vi, at naar vi gaa til 2 Aar, kunne vi stifte Sol og Vind lige. Det, vi have taget Hensyn til,